

यदा चन्द्रमसा कार्यं भास्करेणानिलेन वा । आदित्यैर्वसुभिर्व्यापि रुद्रैर्वा लोकभावनैः ।
 अश्विभ्यां वा सुराग्राभ्यां साव्यैर्वा त्रिदिवालयैः । बृहस्पत्युग्रनोभ्यां वा कालेन कलिनापि वा । १८६५
 महेश्वरेण वा ब्रह्मन् विशाखेन गुहेन वा । यत्तराक्षसगन्धर्वैश्चारणैश्च महोरगैः ।
 पर्वतैः शैलमुखैर्वा सागरैर्वा महोर्मिभिः । गङ्गामुखीभिर्दिव्याभिः सरिद्धिर्वा सुरेश्वर ।
 क्षिप्रमाज्ञापय विभो कथमंशः प्रयुज्यतां । यदि ते पार्थिवं कार्यं कार्यं पार्थिववियहे ।
 कथमंशावतरणं कुर्मः सर्वे पितामह । अन्तरोचगता ये च प्रथिव्यां ये च पार्थिवाः ।
 सदस्यानाञ्च विप्राणां पार्थिवाणां कुलेषु च । अयोनिजाश्चैव तनूः सृजाम जगतीतले । १८६०
 सुराणामेककार्याणां श्रुत्वैतन्निश्चितं महत् । दैवैः परिवृतः प्राह वाक्यं लोकपितामहः ।
 रोचते मे सुरश्रेष्ठा युष्माकमपि निश्चयः । सृजध्वं स्वशरीरांशांस्तेजसात्मसमान् भुवि ।
 सर्वे एव सुरश्रेष्ठास्तेजोभिरवरोहत । भावयन्तो भुवं देवीं लब्ध्वा त्रिभुवनश्रियं ।
 पार्थिवे भारते वंशे पूर्वमेव विजानता । पृथिव्यां सम्भवमिदं श्रूयतां यन्मया कृतं ।
 समुद्रेऽहं पुरा पूर्वं वेलामासाद्य पश्चिमां । आसे सार्द्धं तनूजेन कश्यपेन महात्मना । १८६५
 कथाभिः पूर्ववृत्ताभिर्लोकवृत्तानुगामिभिः । इतिवृत्तैश्च बह्विभिः पुराणप्रभवैर्गुणैः ।
 कुर्वन्तस्तु कथास्तास्ताः समुद्रः सह गङ्गया । समोपमाजगामाशु युक्तस्त्रोयदमारुतैः ।
 सवीचीं विषमां कुर्वन् गतिं वेगतरङ्गिणीं । यादोगणविचित्रेण सञ्चक्रन्स्त्रोयवाससा ।
 शङ्खमुक्तामलतनुः प्रवालमणिभूषणः । युक्तश्चन्द्रमसा पूर्णः साभगम्भोरनिखनः ।
 स मां परिभवन्नेव स्वां वेलामत्यतिक्रमत् । क्लेदयामास चपलैर्लावणैरमुर्विस्रवैः । १८७०
 तच्च देशं व्यवसितः समुद्रो हि ममाद्दितुं । उक्तः संबन्धया वाचा शान्तोऽसीति ततो मया ।
 शान्तोऽसीत्युक्तमात्रस्तु तनुलं सागरो गतः । संहतोर्मितरङ्गौघःस्थितो राजश्रिया ज्वलन् ।
 भूयश्चैव मया शप्तः समुद्रः सह गङ्गया । सकारणां मतिं कृत्वा युष्माकं हितकाम्यया ।
 यस्मात्त्वं राजतुल्येन वपुषा समुपस्थितः । गच्छार्णवं महीपालो राजैव त्वं भविष्यसि ।
 तत्रापि सहजां लीलां धारयन् स्वेन तेजसा । भविष्यसि नृणां भर्ता भरतानां कुलोद्बहः । १८७५
 शान्तोऽसीति मयोक्तस्त्वं यच्चासि तनुतां गतः । सुतनुर्यशसा लोके शान्तनुस्त्वं भविष्यसि ।
 द्रव्यमप्यायतापाङ्गो गङ्गा सर्वाङ्गशोभना । रूपिणी वै सरिच्छ्रेष्ठा तत्र त्वामपि यास्यति ।
 एवमुक्तस्तु मां तुभ्यः सोऽभिगम्यार्णवोऽब्रवीत् । मां प्रभो देव देवानां किमर्थं शप्तवानसि ।
 अहं तव विधेयात्मा लक्ष्मणस्त्वत्परायणः । अशपोऽसदृशैर्वाक्यैरात्मजं मां किमात्मना ।
 भगवंस्त्वत्प्रसादेन वेगात्पर्वणि वर्द्धितः । यद्यहं चलितो ब्रह्मन् कोऽत्र दोषो ममात्मनः । १८८०
 क्षिप्ताभिः पवनेनाद्भिः स्पृष्टो यद्यसि पर्वणि । अत्र मे भगवन् किन्नु विद्यते शापकारणं ।
 उद्धूतैश्च महावातैः प्रष्टैश्च बलाहकैः । पर्वणा चेन्दुयुक्तेन त्रिभिः तुभ्योऽस्मि कारणैः ।
 एवं यद्यपराध्योऽहं कारणैस्त्वत्प्रवर्त्तितैः । चन्तुमर्हसि मे ब्रह्मन् शपोऽयं विनिवर्त्ततां ।